

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
AMRUŠEVA 2
10 000 ZAGREB

Na br: Ovr-314/17

PREDMET:

OVRHOVODITELJ: **ŠKOLSKA KNJIGA d.d.** iz Zagreba, Masarykova 28, OIB:38967655335
zastupana po punomoćniku Jaki Čurić, odvjetnici iz Zagreba, Pavla Hatza 23

OVRŠENIKA: **B.B. TREND d.o.o. u stečaju** iz Zagreba, Jordanovac 93, OIB:
62849465447, zastupan po stečajnom upravitelju Juri Matkoviću iz Viškova,
Viškovo 41

ŽALBA OVRHOVODITELJA

2x, prilozi

I. Ovrhovoditelj ovime, u predmetu gornji broj, u danom mu roku, izjavlje žalbu protiv Rješenja od 12. travnja 2022 g.. oglašenog na e-oglasnoj ploči suda dana 15. travnja 2022.g.

Ovrhovoditelj protiv navedenog Rješenja izjavlje žalbu u cijelosti jer je isto neosnovano i nezakonito.

Žalba se izjavlje iz svih zakonom dopuštenih razloga.

II. Rješenjem VTS RH br PŽ-6327/19 od 1. ožujka 2021.g. ukinuta je točka 3. Rješenja naslova broj Ovr- 314/17 od 11. rujna 2019.g., koja se odnosi na nalog zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu da upiše pravo vlasništva u korist kupca na navedenim nekretninama i briše prava i terete koji prestaju prodajom dosuđenih nekretnina te točka 4. da će troškove unovčenja predmetnih nekretnina odrediti posebnim rješenjem, nalažući Naslovu da otkloni povrede postupka i donese novu na zakonu osnovanu odluku.

Prvostupanjski sud pobijanim rješenjem kao ni zaključkom od 12. travnja 2022.g. nije otklonio povrede postupka kako ga je u ukidnoj odluci uputio VTS RH niti je donio na zakonu osnovanu odluku, nego upravo suprotno.

Stoga ovrhovoditelj osporava i zakonitost zaključka Suda od 12. travnja 2022.g. kojim je ukinut zaključak Naslova navedeni broj od 11. rujna 2019.g. kojim zaključkom je ovrhovoditelju u posjed predana kupljena nekretnina, i to prvenstveno iz razloga jer prvostupanjski sud nema remonstrativne ovlasti ukinuti vlastitu odluku.

Pobijajući navedeni zaključak ovrhovoditelj upućuje na činjenicu da je Rješenje o dosudi broj Ovr-314/17 od 31. siječnja 2019.g. pravomoćno i da mu se ne može oduzeti ili dovesti u pitanje vlasništvo nekretnine, kao ni posjed iste, sve sukladno odredbi čl. 110. Ovršnog zakona (NN 131/20).

Ovrhovoditelj s time u svezi upućuje na pravno mišljenje prof. dr. sc. Nikole Gavelle sa Pravnog fakulteta u Zagrebu, kao i na odluku VTSRH broj PŽ-5598/2015 od 18. prosinca 2018.g koja u bitnome utvrđuje da je u momentu kada Sud svojim zaključkom kupcu preda nekretninu u posjed, da je tada završeno stjecanje vlasništva, te da je to način koji je zakonom određen za pretpostavku stjecanja vlasništva na temelju ovakve sudske odluke (čl. 126. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima), a da upis u zemljišne knjige ima deklaratoran karakter.

Dokaz: preslika pravnog mišljenja prof. dr. sc. Nikole Gavelle i uvid u citiranu odluku VTSRH br: PŽ-5598/2015

Nadalje, ovrhovoditelj će kao niže uputiti i na vrlo ozbiljne posljedice pobijanog zaključka.

Dakle, nesporno je da je predmetna nekretnina ovrhovoditelju predana u posjed i vlasništvo prije pune 3 (tri) godine u kojem periodu je istu u cijelosti obnovio-adaptirao o svom trošku te za istu plaća sve režijske troškove.

Dapače, ovrhovoditelj je u međuvremenu navedenu nekretninu prodao trećoj osobi.

Dokaz: preslika Ugovora o kupoprodaji nekretnine

Pa kada bi se hipotetski sada dogodilo da ovrhovoditelj mora vratiti nekretninu stečajnom dužniku, to naprosto nije moguće jer više nije u njegovom vlasništvu, no unatoč tome bi ovršenik bio dužan ovrhovoditelju vratiti izvršena ulaganja u predmetnu nekretninu u iznosu od cca 103.000,00 Kn kao i iznose plaćene na ime režijskih troškova u iznosu od 10.529,79 Kn.

Dokaz: preslika tablica izvršenih uplata na ime režija, preslika računa za troškove adaptacije

Ovrhovoditelj stoga, opreza radi, ističe prigovor retencije ili prava zadržanja nekretnine sve dok mu ovršenik ne izvrši isplatu izvršenih ulaganja te plaćenih režijskih troškova.

U svezi s navedenim, ovrhovoditelj ističe i prigovor radi prebijanja u iznosu od 113.529,79 Kn.

Stoga je ukidanjem zaključka od 11. rujna 2019.g. Sud prekoračio svoje ovlasti, postupio protivno uputi VTSRH iz ukidne odluke br PŽ-6327/19 od 1. ožujka 2021 ali i pogrešno primjenio materijalno pravo.

III. Ovrhovoditelj u odnosu na pobijano rješenje u točki I. do III. izjavljuje žalbu iz razloga jer je Naslov u istim iznova utvrđivao pravomoćno utvrđene činjenice i pravne odnose utvrđene Rješenjem suda Ovr-314/17 od 11. rujna 2019.g., iako se na predmetna utvrđenja nitko od stranaka ili zainteresiranih osoba nije žalio niti ih je Visoki trgovčaki sud Republike Hrvatske (dalje: VTS RH) odlukom br PŽ-6327/19 od 1. ožujka 2021.g. ukinuo.

Sud je dakle iznova sudio o pravomoćno presuđenoj stvari, čime je prekoračio uputu VTS RH sadržanu u ukidnoj odluci br PŽ-6327/19 od 1. ožujka 2021.g. te počinio apsolutno bitnu povredu iz odredbe čl 354 st.2. t.9. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP).

IV. Ovrhovoditelj izjavljuje žalbu i na točku IV. pobijanog rješenja iz razloga jer Sud umjesto da postupi po uputi VTS RH sadržanoj u ukidnoj odluci br PŽ-6327/19 od 1. ožujka 2021.g. i donese rješenje kojim se utvrđuju troškovi utvrđivanja tražbine i troškovi unovčenja nekretnine iz točke I. rješenja, iznova utvrđuje da će odluku o trošku utvrđenja tražbine ili unovčenja nekretnine posebnim rješenjem odrediti stečajni sud u stečajnom postupku koji se nad ovršenikom vodi kod naslova.

Na opisani način prvostupanjski sud je propustio postupiti po uputi i nalogu drugostupanjskog suda.

S time u svezi ovrhovoditelj ističe da nema ništa protiv donošenja odluke kojom se utvrđuju troškovi utvrđivanja tražbine i troškovi unovčenja nekretnine iz točke I. rješenja, dapače isto rješenje je i požurivao, te u tu svrhu dostavljao i odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske (dalje: VSRH) br: Rev-895/20 od 08. rujna 2020.g.

Dokaz: uvid u spisu priležeću odluku VSRH

Ovrhovoditelju je svejedno koji sud će, da li ovršni ili stečajni, donjeti rješenje o namirenju odnosno rješenje kojim će utvrditi visinu troškova utvrđivanja tražbine i troškova unovčenja nekretnine iako smatra da je u ovakvoj situaciji to zadaća stečajnog suda, no u svakom slučaju smatra da to rješenje treba prethoditi ovdje pobijanom rješenju.

Ovaj stav ovrhovoditelj ističe unatoč jasnoj uputi iz ukidne odluke VTS RH gornji broj od 1. ožujka 2021.g. gdje je naznačeno da je *“prvostupanjski sud bio dužan utvrditi koliko iznose troškovi unovčenja, uzevši u obzir podneseni obračun troškova...”*

U tu svrhu ovrhovoditelj je od ukidne pa sve do ovdje pobijane odluke tvrdio da je prilikom donošenja odluke o visini troškova koji terete pobijanu nekretninu potrebno primjeniti sudsku praksu te obvezujući stav sa sjednice svih sudaca Visokog trgovčakog suda Republike Hrvatske, a osobito uz podnesak od 25. siječnja 2022.g. dostavljenu sudsku praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske upućujući da nije bilo značajnijih troškova utvrđenja tražbine niti unovčenja iste te da prilikom donošenja predmetne odluke prvostupanjski sud mora primjeniti dva kriterija:

- 1) vrijednost unovčene stečajne mase
te
- 2) obujam i složenosti poslova koje je stečajni upravitelj obavio kao i kvalitetu njegova rada.

V. Ovrhovoditelj se žali na točku V. kojom se određuje upis prava vlasništva tek po pravomoćnosti ovog rješenja i uplati kupovnine tj troškova utvrđenja tražbine i troškova unovčenja nekretnine, te se žali na točku VI. rješenja kojom se određuje brisanje zabilježbi tek po pravomoćnosti ovog rješenja i uplati kupovnine tj troškova utvrđenja tražbine i troškova unovčenja nekretnine, smatrajući da je prvostupanjski sud prvenstveno bio dužan postupiti po uputi VTS RH i donijeti odluke o visini troškova koji terete pobijanu nekretninu primjenjujući recentnu sudsku praksu te propise koji uređuju tu materiju.

VI. Ovrhovoditelj se žali i na točku VII. pobijanog rješenja kao nepotrebno jer se istim ponavljaju točke V. i VI. pobijanog rješenja radi čega točka VII pobijanog rješenja ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito jer je ista nerazumljiva.

VII. Ovrhovoditelj se žali i na točku VIII. pobijanog rješenja kojom se određuju uvjeti predaje nekretnine koja je već predana kupcu u posjed, sve iz razloga naznačenih kao u točki II. ove žalbe.

VIII. Ovrhovoditelj se žali i na točku IX. pobijanog rješenja kojom se određuje da će se u slučaju da ovrhovoditelj ne plati troškove utvrđenja i unovčenja nekretnine pobliže opisane u t.1. pobijanog rješenja ponuditi najboljem ponuđaču – kupcu, pri čemu sud nije imao u vidu činjenice iz točke II. ove žalbe kao niti da je nekretnina njemu već pravomoćno dosuđena i predana u posjed, pa da stoga nema mjesta novoj dosudi.

X. Predlaže se stoga VTSRH da preinači pobijano rješenje i uvažavajući odredbe Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima (NN, broj 105/15), te stime u svezi i recentnu sudsku praksu, donese odluku o visini troškova unovčenja, uzevši u obzir od strane stečajnog upravitelja podneseni obračun troškova, sve uz naknadu troškova postupka u iznosu od 13.750,00 kn te troškova sastava ove žalbe u iznosu od 7.718,75 Kn kao kao i pristojbu na žalbu u iznosu od 5.000,00 Kn.

ŠKOLSKA KNJIGA d.d.
po punomoćniku